

תשורה

משמחת הנישואין של

יהושע זעליג הכהן וחי' מושקא

כצמאן

כ"ף מרחשון ה'תשפ"ה

פתח דבר

לזכרון טוב, ליום כלולת החתן הרה"ת **יהושע זעליג הכהן** שלי עם ב"ג הכלה המהוללה מ' **ח' מושקא** תי',

ועל יסוד ההנהגה בעת חתונת כ"ק אדמו"ר עם הרבנית הצדקנית נ"ע, ביום הבהיר י"ד כסלו תרפ"ט –

הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה

זו:

(א) מכתבים עם הוספות בכת"י ק, באדיבות דוד החתן הרב שניאור זלמן יצחק יהושע שלי חאנין מנהל "ועד להפצת שיחות".

רובם מתפרסמים בזה לראשונה.

(ב) סיכומי ענינים בדא"ח שנערכו ע"י החתן במסגרת "כולל דא"ח", המיוסדים על דרושי כ"ק אדנ"ע, בעל היום הולדת דיום זה.

ויהי רצון, שתיכף ומיד "ישמע... קול ששון וקול שמחה" האמתי, כאשר "נזכה זעהן זיך מיטן רבי'ן", בהתגלות כ"ק אדמו"ר, תיכף ומיד ממש!

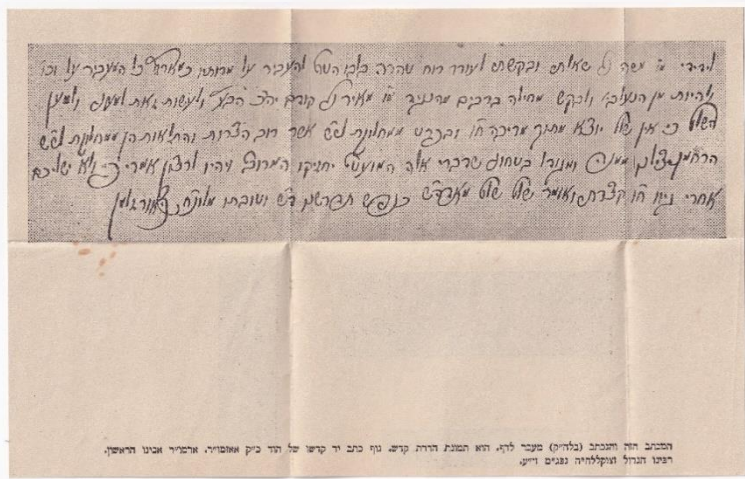
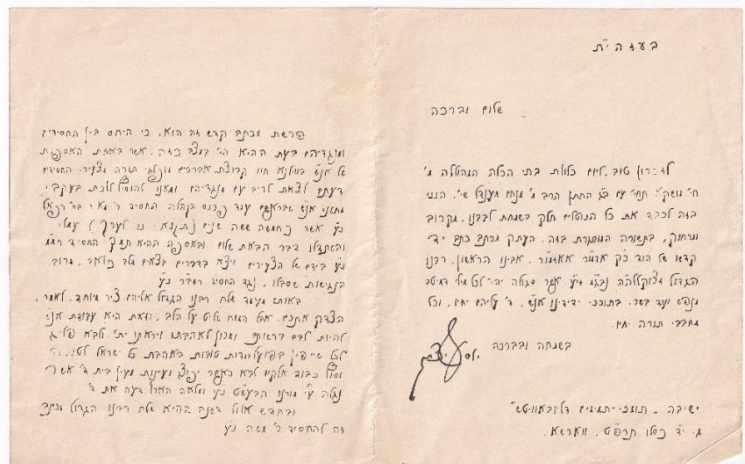
משפחת ליצמאן

משפחת כצמאן

כ"ף מרחשון, ה'תשפ"ה

מונסי, נ.י.

התשורה שחולקה בעת חתונת כ"ק אדמו"ר

הכתוב הזה הנחתך (בכתיב) מוכי' ל'ה' ודא המונת הדרת קדוש' נוח' ס'ת' י'ד' קדוש' ס'ל' ה'ד' כ'ו'ן א'ש'ו'ה'י' א'ר'מ'ר'י א'ב'נ'ו א'ר'מ'ר'י'
 ר'ב'טו נ'ג'ר'ל' ו'ת'ק'ל'ל'ו'ה'י' נ'ג'ג'י'ב' ו'י'ת'י'

מכתב כ"ק אדמו"ר לחתונת הורי החתן

כצמן - ליפסקר - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ב אדר תשמ"ה
ברוקלין, נ. י.

האברך הו"ח אי"א נוי"נ וכו'
מוה' מנחם מענדל שי' הכהן
וב"ג תי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום כ"ה אדר הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושטהי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

מכתב כ"ק אדמו"ר בקשר לשידוך זקני החתן

חאנין = פאריז

בי"ה ט"ו אדר תשס"ו
ברוקלין

הו"ח אי"א נוי"נ כו'
מוה"ר חייקיל שי'

שלום וברכה!
ז"ע נתקבל מכתבו מט' אדר ולפלא שאינו מזכיר בו הסידור
הסופי בעיני גיסתו תחי' שם.

ולקשורי התנאים של בתם שרה רבקה תחי' עם ב"ג הרה"ח
נו"נ כו' יהושע זליג שי' הכהן, הנה יה"ר מהשי"ת שיהיו בשעה טובה
ומוצלחת ולבנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור
שבתורה זוהי תורת החסידות.

נהניתי לקרות במכתבם שרואים גם בעיני בשר הטבת מצב
בריאות זוגתו תחי' ויקוים בו פסק רז"ל (ב"ב יב' ע"ב) שכל שמטיבין
לו הוא לאורך ימים ושנים.

בברכת מזל טוב

חאנין=פאריז

בי"ה ט"ו אדר תשס"ו
ברוקלין

הו"ח אי"א נוי"נ כו' מוה"ר חייקיל שי'

שלום וברכה!

ז"ע נתקבל מכתבו מט' אדר ולפלא שאינו מזכיר בו הסידור הסופי
בעיני גיסתו תחי' שם.

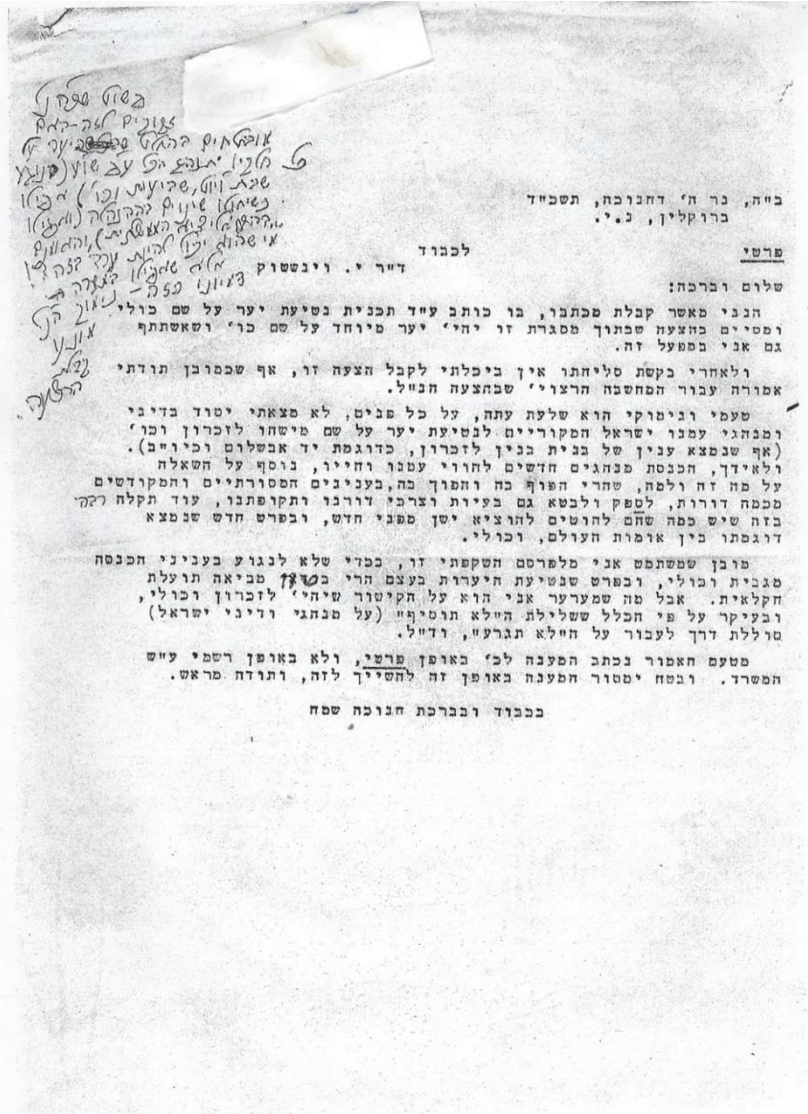
ולקשורי התנאים של בתם שרה רבקה תחי' עם ב"ג הרה"ח נוי"נ כו'
יהושע זליג שי' הכהן, הנה יה"ר מהשי"ת שיהיו בשעה טובה ומוצלחת
ולבנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור
שבתורה זוהי תורת החסידות.

נהניתי לקרות במכתבם שרואים גם בעיני בשר הטבת מצב בריאות
זוגתו תחי' ויקוים בו פסק רז"ל (ב"ב יב' ע"ב) שכל שמטיבין לו הוא
לאורך ימים ושנים.

בברכת מזל טוב

מכתבים עם הוספות בכתב יד קודש

א

ב"ה, נר ה' דחנוכה, תשכ"ד
ברוקליו, נ.י.

פרטי

לכבוד
ד"ר י. וינשטוק

שלום וברכה:

הנני מאשר קבלת מכתבו, בו כותב ע"ד תכנית נטיעת יער על שם כולי ומסיים בהצעה שבתוך מסגרת זו יהי יער מיוחד על שם כוי ושאתתף גם אני במפעל זה.

ולאחרי בקשת סליחתו אין ביכלתי לקבל הצעה זו, אף שכמובן תודתי אמורה עבור המחשבה הרצויי שבהצעה הנ"ל.

טעמי ונימוקי הוא שלעת עתה, על כל פנים, לא מצאתי יסוד בדיני ומנהגי עמנו ישראל המקוריים לנטיעת יער על שם מישהו לזכרון וכוי (אף שנמצא ענין של בנית בנין לזכרון, כדוגמת יד אבשלום וכיו"ב). ולאידך, הכנסת מנהגים חדשים להווי עמנו וחיינו, נוסף על השאלה על מה זה ולמה, שהרי הפוך בה והפוך בה, בענינים המסורתיים והמקודשים מכמה דורות, לספק ולבטא גם בעיות וצרכי דורנו ותקופתנו, עוד תקלה רבה בזה שיש כמה שהם להוטים להוציא ישן מפני חדש, ובפרט חדש שנמצא דוגמתו בין אומות העולם, וכולי.

מובן שמשתמט אני מלפרסם השקפתי זו, בכדי שלא לנגוע בעניני הכנסה מגבית וכולי, ובפרט שנטיעת היערות בעצם הרי בודאיטח מביאה תועלת חקלאית. אבל מה שמערער אני הוא על הקישור שיהי לזכרון וכולי, ובעיקר על פי הכלל ששלילת ה"לא תוסיף" (על מנהגי ודיני ישראל) סוללת דרך לעבור על ה"לא תגרע", ודי"ל.

מטעם האמור נכתב המענה לכ' באופן פרטי, ולא באופן רשמי ע"ש המשרד. ובטח ימסור המענה באופן זה להשייך לזה, ותודה מראש.

בכבוד ובברכת חנוכה שמח

להוסיף

פשוט שכהנ"ל זקוקים לזה – באם מובטחים בהחלט שפבל ש הביער

על כל חלקיו יתנהג הכל ע"פ שו"ע (בנוגע שבת ויו"ט, שביעית וכו')
אפילו כשיחולו שינויים בהנהלה (ואפילו בהקואליציא הממשלתית),
והאומנם מי שהוא יכול להיות ערב בזה !?
אלא שאפילו במקרה ה' דמיוני כזה – נימוק הנ"ל מונע קבלת ההצעה.

Bunin

הו"ח אי"א נוי"מ עוסק בצ"צ וכו' מוה"ר יצחק מאיר שי' פלדהיים קבלתי מכתב בצירוף איזה דפים מספרו פירוש על פרקי אבות העומד לצאת לאור, בבקשה לכתוב הערכה עליו. ומוסגי"פ העתק מהמענה שלי שתכנו מבואר כל זרכו.

ובזה הנני להביע לכ' איחולי שינצל הכשרונות שהונן בהם, - כעסקן בעל מרץ, נאה דורש, אשר כוחו כפיו ובלבבו לעשותו, הייבנו במחשבה דיבור ומעשה, כביאור לשון הכתוב כתביא קדישא לרבנת הדקן, אשר השנה היא שנת המאה וחמשים להסתלקותו - להפצת היהדות המסורתית בהשגחה, בלי פטרות, שחא כדורנו זה, דור נבון מחמת שטוטה הגבוליים המכהיל, יש לשמור ביתר אהל על הטייגים וגבוליים סגבלו ראשבבנים; וכן אהל לו הצלחה ללכת מחיל אל חיל בשפולותיו למען החנוך על שגרת הקדש. ויהי רצון שיפשה סתך שמה טוב לבב.

בכבוד ובברכה

היום ח' אב תר"פ
 חתום: משה יצחק מאיר שי' פלדהיים

שלום וברכה:
 מ"ה כסלו, תשכ"ד
 ברוקלין, נ.י.

Bunin

יטכ בלה"ק

ב"ה, ט' כסלו, תשכ"ד
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נוי"מ עוסק בצ"צ וכו' מוה"ר יצחק מאיר שי'

שלום וברכה:

מבית מסחר והוצאת ספרים פ. פלדהיים קבלתי מכתב בצירוף איזה דפים מספרו פירוש על פרקי אבות העומד לצאת לאור, בבקשה לכתוב הערכה עליו. ומוסגי"פ מהמענה שלי שתכנו מבואר כל זרכו.

ובזה הנני להביע לכ' איחולי שינצל הכשרונות שחונן בהם, - כעסקן בעל מרץ, נאה דורש, אשר כוחו כפיו ובלבבו לעשותו, היינו במחשבה

דיבור ומעשה, כביאור לשון הכתוב בתנאי קדישא לרבנו הזקן, אשר השנה היא שנת המאה וחמשים להסתלקותו – להפצת היהדות המסורתית בטהרתה, בלי פשרות, שדוקא בדורנו זה, דור נבוך מחמת טשטוש הגבולים המבהיל, יש לשמור ביתר שאת על הסייגים וגבולים שגבלו ראשונים; וכן אאחל לו הצלחה ללכת מחיל אל חיל בפעולותיו למען החנוך על טהרת הקדש. ויהי רצון שיעשה בכ"ז מתוך שמחה וטוב לבב.

בכבוד ובברכה

להוסיף

לחביבותא דמילתא וע"פ מחז"ל מאן דבעי למיהוי חסידא לקיים כו' מילי דאבות, אציין עכ"פ הערה א-ב בהעלים המצורפות למכתב הנשלח אלי – משנת: הכל צפוי והרשות נתונה:

* לפלא שלא צויין להרמב"ם בה"א הידיעה, היינו ליד החזקה הל' תשובה. אף שכל והוקדש שם לזה פרק שלם – פ"ה.

* בעצם הבעיא דידיעה ובחירה –

לכאורה נקודת הפתרון בזה: הסתירה לבחירה (חפשיית) – הוא הברת, ולא ידיעה.

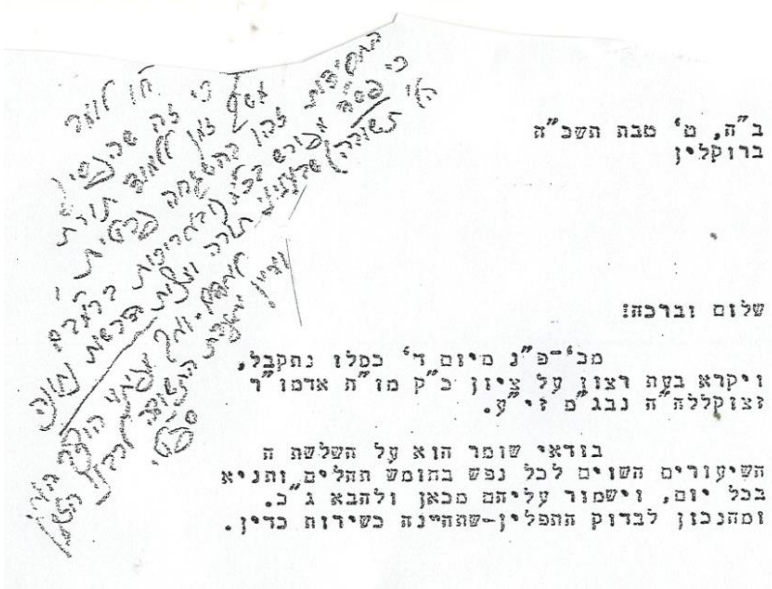
במלות אחרות וע"פ דוגמא: (לו יצוייר שישנו) איש יודע עתידות – אין מציאותו ידיעתו סתירה לבחירה החפשית של זה שמנבא עליו שלמחרתו יעשה מעשה פלוני, כיון שהעשי' לא באה בסיבת הידיעה, כ"א בבחירתו.

ודוגמא שני': פסיכולוג מומחה יודע איך שיתנהג אדם שהוא מכירו בטוב לאחד כעבור רגעים אחדים. והחילוק ב- ואין זה סתירה לבחירת מכירו. – החילוק שבין בזה בין רגע לאלפי שנים – הוא בכמות ולא באיכות.

* באור שמח לרמב"ם שם קיבץ כמה דעות בפיו בעיא זו.

* – הערה כללית: מעולם תמיהני על שאין נזהרים לכתוב ולהדפיס - g, d, ולא התיבה במילואה וע"פ שיגשגש בה קדושה (להש"ך – יו"ד סי' קעט סקי"א – לכתחילה ולכמה אחרונים גם בדיעבד).

ג

ב"ה, ט' טבת תשכ"ה
ברוקלין

שלום וברכה!

מכ"פ"נ מיום ד' כסלו נתקבל,
ויקרא בעת רצון על ציון כ"ק מו"ה אדמו"ר
זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

בודאי שומר הוא על השלשה ה
שיעורים השונים לכל נפש בחומש ההל"ם ותניא
בכל יום, וישמור עליהם מכאן ולהבא ג"כ.
ומהנכון לבדוק התפלין - שתהיינה כשירות כדין.

ב"ה, ט' טבת תשכ"ה
ברוקלין

הור"ה אי"א נוינרובי מוה' האברך [.] שי

שלום וברכה!

מכ"פ"נ מיום ד' כסלו נתקבל, ויקרא בעת רצון על ציון כ"ק מו"ה
אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

בודאי שומר הוא על השלשת השיעורים השונים לכל נפש בחומש
תהלים ותניא בכל יום, וישמור עליהם מכאן ולהבא ג"כ. ומהנכון
לבדוק התפלין - שתהיינה כשירות כדין.

לתקן. לחתום.

להוסיף

ח"ו לומר כי זה שהפסיק משך זמן ללמוד תורת החסידות זהו
בהשגחה פרטית, כי פס"ד מפורש בכ"מ (ובאריכות ברמב"ם הל'
תשובה) שבעניני תורה ומצות הרשות נתונה לאדם. ואך מפיתוי היצר
הוא. ועיין אגרת התשובה לרבנו הזקן ספ"ט.

כולל דא"ח:

סיכום סוגיית מיצר הגרון

מיצר הגרון בקדושה
(ע"פ ד"ה ויהי בעצם תרנ"ה ועוד, כמצויין בהערות)

מבואר בכתבי האריז"ל, דענין מצרים ברוחניות ישנו גם בקדושה, והיינו ענין "מיצר הגרון". דכשם שבאדם גשמי, הגרון מפסיק בין המוחין למדות, כך הוא בספירות, שהגרון היינו ענין ההפסק וממוצע בין ג' מוחין לז' מדות.

ובעבודת האדם ע"פ חסידות: כדי לעורר אהוי"ר לאלוקות, צ"ל תחלה השגה והתבוננות בגדולת ה' וכו'. אך לא די בהשגה שכלית גרידה, וכנראה בחוש שישנם כאלו שמשגיגים ומתבוננים ואינו פועל עליהם מאומה.

והטעם ע"ז: מוחין ומדות הינם שני מהותים נבדלים, שמוחין הם בבחי' ביטול ודביקות¹, לעצמו וגילוי' כלפי האדם היא בבחי' ריחוק ומקיף, ומדות-ענינים התפעלות וישות², להזולת, וגילוי' בהאדם היא בבחי' קירוב ופנימיות (והפני' לעצמו/לזולתו כאן: נפש האדם מורכב מב' ענינים-כמו שהוא בפ"ע, עצם הנפש, וכמו שהוא לגבי הזולת, גילוי הנפש. וב' ענינים אלו מקבילים לשכל ומדות. והיינו הטעם שהתבודדות מועיל לשכל, ומדות אא"פ בלי זולת. ואי"ז ענין טכני מצד הפועל, כ"א מצד עצם הענין, ולכן אפי' בחי' זולת בנפש מבלבל שכל, ואפי' הרגש המדות בנפש לא יתכן בלי מושג של זולת³).

[אולם בפרטיות, ישנו ענין ההתפעלות בשכל, וענין הדביקות במדות⁴:

● התפעלות שכלי: ששכל מתפעל על טוב הדבר. וחלוק מהתפעלות המדות בזה שאינו באופן שמתפעל לרצות את הענין, כ"א שמתפעל מעצם נועם ועריבות הדבר.

● מוחין שבמדות: הטעם של המדה כמו שמורגשת במדות].

ובכדי שיומשך ההשגה וה"בכין" ממוחין למדות, צ"ל ענין ההפסק

(1) ולכן ה"ה בטבע הקרירות

(2) ולכן ה"ה בטבע החמימות

(3) ע"פ השיעור (ר"א פרקש)

(4) ד"ה אל מי תדמיוני תרס"ה

וההשתוממות, כי כל התהוות יש מיש הוא ע"י אין באמצע (בדוגמת רקבון, הגרעין הנזרע בשביל הצמיחה, או התעפשות הביצה בשביל התהוות האפרוח, ובעבודה־שבע יפול צדיק, ועי"ז קם).

והיתרון שע"י המשכה זו, בג' ענינים:

- עי"ז נמשך בפנימיות האדם.
- עי"ז נמשך חיות וזהירות בקיום התומ"צ.
- במדות יש התרחבות שאין בשכל (מצד מעלת שרש המדות).

אלא שמצד ענין המיצר והצמצום אפ"ל יניקת החיצונים, מצרים דקליפה. והו"ע גבורות וצמצומים, שהגם שמתבונן בגדולת ה', נמשך לאהוב עניני עוה"ז תמורת אהבת ה', והולך אחר שרירות לבו וכו'.

ןובפרטיות, יש בענין מצרים דקדושה ג' שרים, כנגד ג' אברים שבגרון: שר המשקים/קנה־אהבה כמים עש"ט, שר הטבחים/ושט־אהבה כרשפי אש, סו"מ, וורידין/ נשר האופים, "בקש שלום"־לימוד התורה (בהקדמת עבודת התפלה)⁵.

ולכן צ"ל יצי"מ, שיומשך ממיצר הגרון אל הלב, ושיתפעל באהבה לאלוקות. ובה ישנם ב' שלבים־יום ולילה, ולכן אמרו שמזכירין יצי"מ בלילות:

האהבה דבחי' לילה הו"ע שאוהב ה' מפני שהוא חיי נפשו, וזהו תענוג הכי גדול שבשביל זה יוותר על כל שאר התענוגים (וע"ה שתענוג תמידי אינו תענוג, ע"י התבוננות בענין חידוש תמידי של הבריאה ירגיש תענוג בזה). ואהבה זו ה"ז עדיין בבחי' יש, ע"מ לקבל פרס, בחי' ממכ"ע, יחו"ת.

והאהבה דבחי' יום הו"ע מס"נ, אה"ר, בבחי' ועמך לא חפצתי, יחו"ע. והו"ע שירצה בעצם האלוקות.⁶

וכן צ"ל הסדר, ע"ד ברישא חשוכא והדר נהורא, מעיקרא כי עביד איניש אדעתא דנפשי' קא עביד, מן הקל אל הכבד⁷. וכן הי' ביצי"מ, דעיקר הגאולה ה"ה בעצם היום הזה, אבל קודם לזה צ"ל ליל שימורים, מל' המתנה.

(5) ד"ה ויגש תש"ד

(6) ד"ה ועברתי תשי"ט

(7) ד"ה הנ"ל

כולל דא"ח: סיכום סוגיית ביטול העולמות

מבואר בדא"ח עה"פ "ואהבת את ה' אלוקיך" [דלכאורה צ"ל איך שייך ציווי על מדה שבלבך] הצייווי הוא על ההתבוננות בדברים המעוררים את האהבה⁸. שע"י שמתבונן בגדלות הא-ל וכו' יבוא לידי אהבה לאלוקות. וא' מעיקרי היסודות בזה הו"ע ההתבוננות בענין ביטול העולמות לאלוקות, שע"ז הולך וסובב כל הסוגיא.

דהנה כתיב "אני הוי' לא שנית", שבריאת העולמות לא פעל שום שינוי בו ית', כי "אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא משנברא העולם". ואע"פ שלכאורה נשתנה, כי ברא העולמות וכו' נתבאר שהעולמות בטלים לו, ואינם מציאות אמיתית.

ואעפ"כ אין לומר שהעולם הוא מציאות דמיונית, שהרי התורה העידה על מציאותה⁹. וכהוכחה לזה הובא המשנה בסנהדרין ע"ד "שנים לוקטין קישואים, א' לוקט חייב וא' לוקט פטור. העושה מעשה-חייב, והאוחז את העיניים פטור", דמזה מוכח שהעולם אינו אחיזת עיניים, דא"כ מהו החילוק בין שניהם, הרי שניהם פועלים בעניין שבעקרון הוא דמיון, וגם אם אין עולם-אז איך אפ"ל עניין שכו' ועונש וכו"ב. אלא שמכל הנ"ל מוכרח לומר שהולם קיים ע"פ תורה, אלא שאינה "מציאות אמיתית", כמו שית' הפי' בזה לקמן.

ובענין אי-מציאות העולם וביטולה לאלוקות ישנם בכללות ג' מדרגות, ואלה הם:

ביטול הא'-כזב:

נקודת הדברים-היות שכל נברא יש לו שרש ומקור למעלה, ובהגלות נגלות עליו מקורו יתבטל לגמרי ממציאותו הנוכחית, נמצא שמצד יסוד מציאות עצמו אינו במציאות.

(8) ד"ה האומנם תרמ"ג ובכ"מ. אלא שבד"ה באתי לגני תשכ"ח סעיף ז' מבהיר שאעפ"כ, הכוונה היא שההתבוננות יביא לידי אהבה בפועל, כפשוטו ה' "ואהבת", וק"ל.

(9) ובשיחת ש"פ תצא תשמ"ט הרחיק רבנו לכת להפליא את תוקף מציאותה של העולם, ובפרט מציאות הקליפה המנגדת לאלוקות, עיי"ש בארוכה.

וליתר ביאור¹⁰:

איתא במדרש "הארץ מהיכן נבראת? משלג שתחת כסה"כ" (ומביא עוד דוגמאות, שהובאו בדרושים המצויינים בשוה"ג).

וקשה, דלכאור' הכל נברא יש מאין? אלא שמבואר שזה נכון בנוגע לחומר הנברא, אבל הצורה של כל נברא שרשה למעלה בעולמות הרוחניים, וכל נברא יש לו שרש מיוחד.

והנה מובן שאם יתגלה על הנבראים שלמטה שרשם הרוחני, היו נעשים אין ואפס, כדמצינו בענין המלאכים ש'הושיט הקב"ה אצבעו הקטנה ביניהם ושרפן", שנתגלה עליהם שרשם יותר מכפי החק הקצוב להם.

וא"כ, גם עכשיו אינם מציאות אמיתי, ע"ד נהרות המכזבין (נהרות שממיהם פוסקין אחת לשבע שנים¹¹), שמבואר במשנה¹² שפסולין לקידוש מי חטאת. והטעם שנק' כזב, כי אינם מציאות שקיים בקיום עצמי.

ועד"ז יובן בהנוגע לכללות העולם, שלהיות שאינו קיים בקיום עצמי אינו עולה בשם מציאות אמיתי, ובטל לגמרי לאלוקות.

ביטול הב' - תלוי:

נקודת הדברים-היות שכל נברא תלוי בחידושו ע"י האותיות של העשרה מאמרות המהווים אותו, נמצא שכל מציאותו תלוי בהחידוש ע"י כח המחדש, ואינו מציאות קיימי מצ"ע.

וליתר ביאור¹³ :

כתיב לעולם הוי' דברך נצב בשמים, שקיום ההתהוות של כל נברא היינו ע"י עמידת הדבר הוי' שבתוכו, ואילו יסתלקו אותיות אלו כרגע-הי' נתבטל כל ענין של מציאות נברא, ח"ו.

10 לכללות ביאור זה, ראה ד"ה האומנם תרמ"ג ס"ז, ד"ה איש כי ימרט תרצ"ז, וד"ה מי כמוכה תרכ"ט, ובכ"מ.

11 הדיק במספר זה דוקא-שמורה על ענין הקיום והחיות שבערך הבריאה גופא (הדרן על הרמב"ם תשל"ה ס"ב הערה 47)

12 מס' פרה פרק? משנה?

13 בהבא לקמן ראה ד"ה האומנם הנ"ל פ"ח, ושער היחוד והאמונה פרק א ובכ"מ.

ויובן עד"מ מזורק אבן¹⁴, שעליית האבן מלמטלמ"ע היפך טבעו היינו רק ע"י כח הזורק הנושא, וכשיכלה כח הנ"ל, יפול למטה, מצד טבעו העצמי. שכל חידוש מצטרך לכח המחדש כ"ז קיומו. ואינו דומה לאומן המצרף כלי ואח"כ הולך לו והכלי קיים, כי היינו ביש מיש, משא"כ ביש מאין¹⁵.

וככה יובן בענין מציאות כל הנבראים, שאינם קיימים מצ"ע ולכן תלויים תמיד בכח האלוקי המחדשם, וע"כ בטלים אליו.

ביטול הג'–סובב:

נקודת הדברים־היות שצמצום אינו כפשוטו, ועצמות א"ס נמצא למטה כמו למעלה, נמצא שכל נברא כלול בו, ובטל אליו כביטול זיו השמש בשמש.

וליתר ביאור¹⁶:

בכל אדם יש כח התנועה, ולפעמים באבר מסויים יתעלם ע"י קירור דם וכיו"ב, ואעפ"כ נשאר שם כח התנועה, וכדמוכח מזב שע"י חימום הדמים חוזר וניעור.

וכ"ה ענין הצמצום הנז' בקבלה שע"י נעשה מקום פנוי לעמידת העולמות, שאי"ז כפשוטו שאא"ס נסתלק ח"ו, כ"א שנתעלם, אבל המאור נמצא תמיד גם במקום הנבראים.

ועפ"ז, כל נברא נמצא בתוך מקורו האמיתי־עצמות או א"ס. ומובא בזה המשל דזיו השמש בשמש, שמוכרח לומר שאם מאיר למרחוק, כ"ש שיוכל להאיר במקומו, בעצמות המאור. אלא ששם אינו עולה בשם זיו כלל, כי הוא בטל במציאות לגבי מקורו.

וכ"ה בנמשל־שלהיות שהמאור נמצא בכ"מ, יוצא שכל נברא בטל לאלוקות ברמה זו של התבטלות גמורה, עד שאינם עולים בשם וגדר של מציאות כלל וכלל.

וז"ע¹⁷ העבודה דק"ש ואמירת הוי' אחד, להתבונן בכ"ז בדעת חזק והרגשה

(14) ד"ה האומנם שם.

(15) שעהיזה"א פ"ב

(16) בהבא לקמן ראה ד"ה האומנם הנ"ל פ"ט, ובכ"מ.

(17) בהבא לקמן ראה ד"ה האומנם שם פ"י

גמורה איך שהעולמות בטלים לאלוקות. וז"ע הדיוק דמלת "אחד" לגבי "יחיד",
ש"אחד" מורה על ביטול העולמות לאלוקות.

וכשיתבונן בכ"ז תכלה ותכסוף נפשו בתשוקה נפלאה¹⁸ ולא ירצה בשום דבר
אחר כ"א באלוקות, ובזה יקיים מצות ואהבת (ויתיישב מה שהקשינו למעלה בענין
ציווי על מדה שבלב, ודו"ק).

ובמה ירווה צמאונו לאלוקות? ע"י לימוד התומ"צ בזמן הגלות, עד שלע"ל
יתגלה אחדות ה' וביטול העולמות אליו, ונגלה כבוד הוי'.

(18) בהבא לקמן ראה ד"ה האומנם שם פי"א

לזכות
כ"ק אדמו"ר

•

לזכות
החתן הרה"ת יהושע זעליג הכהן

והכלה חי' מושקא

שיחיו כצמאן

•

יה"ר שייבנו בית בישראל
בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה
זוהי תורת החסידות
לנחת רוח כ"ק אדמו"ר